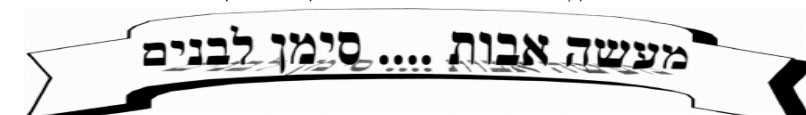

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלתר בן ר' טובי' ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה		Halacha L'maaseh: Horav Boruch Hirschfeld Shlit'a - Rav D'khal Ahavas Yisroel, Cleveland Heights, Ohio	
בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין A Torah Tavlin Publication 34 Mariner Way Monsey, NY 10952		A SERIES IN HALACHAH LIVING IN YESHIVAH (30)	
שבת קודש פרשת קרח - פרק ד' דאבות		Lashon Hara Based on a Subjective Opinion	
Shabbos Parshas Korach - Fourth Perek		QUESTION 1: Is a student who missed a shiur or lecture permitted to ask a fellow student, "How was the shiur?"	
ה' תמוז תשס"ו - July 1, 2006		QUESTION 2: If, in fact, the shiur was "sub-par" or worse, may the fellow student answer that it was?	
פלג המנחה / ע"ש - 6: 58 (Monsey, NY) מנחה גדולה / שבת - 1: 38		ANSWER: A shiur on Torah is not usually judged by all listeners in the exact same light. Whereas some individuals may benefit greatly from a lecture, others may find the concepts discussed too basic or "simple," possibly even "boring." No two people draw the exact same reaction from any given shiur and as a result, simply telling another person that the shiur was "no good" or "boring" or even "nothing special" is prohibited and inaccurate. The best response is to just say "good." Accordingly, one should be careful when asking these questions, so as not to cause another person to sin.	
הדלקת נרות של שבת - 8: 15 * שקיעה של יום השבת - 8: 33		There are certain circumstances where such a question and answer is permitted. If, for example, one needs to know if he should spend hours reviewing a shiur or he should study something else, the obvious benefits from knowing the answer beforehand permit one to ask. The one who answers can likewise do so if he feels that his friend will accomplish more doing something else. In any case, though, even if one is advising not to review the	
זמן קריאת שמע / מ"א - 8: 38 צאת הכוכבים / מעריב - 9: 23			
זמן קריאת שמע / הגר"א - 9: 14 צה"כ / לשיטת רבינו תם - 9: 45			
* מי שמדליק מוקדם, אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר "בואי כלה")			
מדעת עלינו			
והיה האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש וכו' (טז-ז)		הוא היה אומר...	
איתא במדרש: קרח שפקח היה מה ראה לשטות הזה? עינו הטעתו. ראה שלשלת גדולה עומדת הימנו, שמואל ששקול כמשה ואהרן ע"כ. וצ"ע, האם חשב קרח שע"י שמואל כבר יש לו העוז לחלוק על משה ואהרן?			
ומביא מרן הגמור"ר יוסף שלום אלישיב שליט"א, בס' דברי אגדה, את דברי הילקוט: אלקנה ואשתו וכל קרוביו היה מעלה עמו לרגל, ובאים ולנים ברחובה של עיר, והיתה המדינה מרגשת ושואלין להיכן תלכו. ואמרו לבית ה' שבשילה, שממש תצא תורה ומצות, ואתם למה לא תבאו עמנו ונלך יחד? לבסוף הלכו עמם. עד לשנה הבאה חמשה בתים הלכו, ולשנה אחרת עשרה בתים הלכו, עד שהיו כולם עולים לרגל. אמר לו הקב"ה, "אלקנה, אתה הכרעת את ישראל לכף זכות וחנכם במצות וזכו רבים על ידך, אני אוציא ממך בן שיכריע את ישראל לכף זכות ויחנך אותם במצות." הא למדת שבשכר אלקנה נולד לו שמואל עי"ש.			
כך הכריע איש יחיד את כל העולם לכף זכות, כי כל יהודי רוצה לשמוע דבר אמת אבל אין מי שישמיע לו. וכאן ראו את המסירת נפש של אלקנה ונמשכו אליו כל			
ישראל, ויצא ממנו שמואל הנביא. משא"כ קרח, שגם הוא עשה מהפכה בעולם, אמנם עינו הטעתו. שגם הוא הקהיל את כל עדת ישראל, והוא עלול להשלות את עצמו ולומר ששמואל נולד בזכותו, ואדברה על ידו וממנו שאב את האומץ לחלוק על התורה, בו בזמן ששמואל הנביא בא מצד אחר לגמרי, ממהפכה אחרת מהכרעת העולם לכף זכות. עלינו לדעת, שבכל מצב ומקום בו "קרח" מכנס ומקהיל קהילות, אינה לשי"ש ואין סופה להתקיים.			
השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות (יז-כה)			
פרש"י לזכרון שבחרתי באהרן לכהן ולא ילונו עוד על הכהונה עכ"ל. והנה איתא בגמ' (יומא נב.): משגגו ארון נגנזה עמו צנצנת המן וצלוחית שמן המשחה ומקלו של אהרן שקדיה ופרחיה וארגז ששגרו פלשתים דורון לאלקי ישראל עי"ש. ובתוס' ישנים תימה למה מזכיר "פרחיה" והלא גמל שקדים, אלא נראה כי מקצת הפרחים נשארו שלא גמלו שקדים ונשארו פרחים כדי להגדיל הנס.			
ולכאורה יש לחקור, אם הדין להשים מטה אהרן עם			
		TORAH TAVLIN IS AVAILABLE FREE OF CHARGE! TO SPONSOR/DEDICATE AN ISSUE, RECEIVE IT BY MAIL OR HAVE IT E-MAILED TO YOU DIRECTLY, PLEASE CALL 845-821-6200, OR SEND AN E-MAIL TO TORAH TAVLIN@YAHOO.COM.	

◊◊◊◊◊ ◊◊◊◊◊◊ ◊◊◊◊◊◊ ◊◊◊◊ ◊◊◊◊ ◊◊◊◊◊◊ ◊◊◊◊◊◊ ◊◊◊◊◊◊		◊◊◊◊◊◊ ◊◊◊◊◊◊ ◊◊◊◊◊◊ ◊◊◊◊ ◊◊◊◊ ◊◊◊◊◊◊ ◊◊◊◊◊◊ ◊◊◊◊◊◊	
everything goes wrong, as the <i>posuk</i> says, " <i>You hid Your face and I became bewildered</i> " (תהילים ל-ח). Concluded the Chofetz Chaim with a sigh, "We need much <i>Siyata D'shmaya</i> - Heavenly assistance, in the coming days. Can there be a better investment than to practice the finest and most pefect level of <i>tznius</i> and moral conduct possible?" Based on this advice, a proper <i>mechitza</i> was erected.		שקדיה ופרחיה לפני העדות מעכב, עד כדי כך שאם נקצץ השקדים ופרחים מעל גבי המטה לא היה שום דין להשאיר המקל בלי השקדים ופרחים לפני העדות, או דלמא שאין זה לעיכובא כלל בהנחת מטה אהרן לפני העדות, ואין נפקמ"י אם נקצץ? אלא מאיר מרן הגמ"ר אברהם יצחק סורוצקין שליט"א, בס' רנת יצחק, דבאמת הרמב"ם כתב שמקל של אהרן היה לפני העדות וגנוז מטה אהרן, אמנם לא	
			
ויקה קרח בן יצהר בן קהת בן לוי וכו' (טז-א) Rashi writes: " <i>Korach, the son of Yitzhar, the son of Kehas, the son of Levi.</i> " (<i>The posuk</i>) <i>does not mention "the son of Yaakov" because (Yaakov) asked for mercy on himself, that he should not be mentioned at all during the argument. As it states: "In their congregation (Korach) do not include my honor."</i> (ויחי מט-ו) It seems that Levi and Kehas and Yitzhar did not have the same problem that their father and grandfather, <i>Yaakov Avinu</i> , had with including his name in the dispute of Korach. What was it about <i>Yaakov</i> that inspired him, through <i>Ruach Hakodesh</i> , to specifically distance himself from his great-great grandson, Korach?		ואון בן פלת בני ראובן וגו' (טז-א) The <i>gemara</i> (סנהדרין קט:) recounts the story of the wife of On Ben Peles who shielded her husband and ultimately saved his life. When the rebellion against <i>Moshe Rabbeinu</i> began, On Ben Peles was one of the leaders who challenged the leadership of <i>Klal Yisroel</i> . His wife, however, recognizing that the battle was doomed to failure, argued with him and said, "No matter, you won't be the leader. So what do you care whether Korach runs the nation or Moshe runs the nation?" In the end, this wise and brave woman took matters into her own hands, and positioned herself at the entrance to her tent, whereby she uncovered her hair. Amazingly, although the קרח betrayed the nation with heretical opposition to the Word of <i>Hashem</i> , they shied away from her tent because of the lack of <i>tznius</i> and modesty displayed by the woman of the household, and thus, could not include her husband.	
We learn an important lesson from our holy Zeida <i>Yaakov</i> , writes R' Klonymous Kalman ZT"L of Krakow (Meor V'Shemesh) . The eternal symbol of <i>Yaakov Avinu</i> is <i>Emes</i> - Truth, and, as we know, this is what he stood for, embodied and immortalized. Arguments, disputes, fighting and bickering represent the exact opposite of truth: the ultimate conceptualization of fighting is <i>Sheker</i> - Falsehood. Thus, the מחלוקת קרח ועדתו is <i>Sheker</i> - Falsehood. Thus, the <i>Dispute of Korach and his congregation</i> , at its most deepest and basest level, was a battle that was conceived upon falsity and counterfeit logic. There was no right or wrong; there was only <i>sheker</i> ! As a result, said <i>Yaakov Avinu</i> , there is no way that I wish to be involved - even to provide merits to the sinners - in anything that hints at falsehood.		One of the <i>Rabbonim</i> voiced an opinion that a proper <i>mechitza</i> must be erected so that the men should not be able to see the women at all. Most other <i>Rabbonim</i> disagreed and were of the opinion that since the occasion was neither a gathering for <i>tefillah</i> nor an emotional occasion such as a wedding or similar <i>simcha</i> it was sufficient the way it was. Due to their disagreement, they decided to seek the opinion of the venerable <i>Gadol Hador</i> , the Chofetz Chaim, and do as he says.	
R' Yehonason Eibenschutz ZT"L once said: "What bothers me most, is that during the dispute of Korach, <i>Yaakov</i> ensured that his name not be mentioned. Whereas, in my personal battle, it is specifically <i>Yaakov (R' Yaakov Emden ZT"L)</i> who vocally leads the charge against me!"		R' Yisroel Meir responded with a typical sagacious piece of advice. He said that it could well be that there is no halachic obligation to erect a proper <i>mechitza</i> as most of the <i>Rabbonim</i> had maintained. He nevertheless felt that when it comes to questions of <i>Kedushas Yisroel</i> one should be stringent and heed even the opinion of an individual. "The <i>Torah</i> tells us that immorality is what causes <i>Hashem</i> to detach Himself from <i>Klal Yisroel</i> (דברים כג:טו). It follows that when <i>tznius</i> prevails, <i>Hashem</i> is very close to those who practice it and His presence is acutely felt." He then added that when <i>Hashem</i> is close to us, we are safe, as the <i>posuk</i> says, " <i>Even as I pass through the valley of death I do not fear evil for You are with me</i> " (תהילים כג-ד). In contrast, if Heaven forbid, <i>Hashem</i> withdraws and distances Himself from us,	
◊◊◊◊◊◊ ◊◊◊◊◊◊◊ ◊◊◊◊◊◊ ◊◊◊◊ ◊◊◊◊ ◊◊◊◊◊◊ ◊◊◊◊◊◊ ◊◊◊◊◊◊		◊◊◊◊◊◊ ◊◊◊◊◊◊ ◊◊◊◊◊◊ ◊◊◊◊ ◊◊◊◊ ◊◊◊◊◊◊ ◊◊◊◊◊◊ ◊◊◊◊◊◊	